

Heel de familie neemt er van... en bevindt er zich WEL MEDE

Het is beter een purgeermiddel te nemen dan een dag verstopt te blijven

Het is niet meer nodig, in uw kleine huisapotheek, een purgeermiddel te hebben voor grootvader, een ander voor moeder en nog een ander voor de kinderen...

De «Prieur Pille» zijn een volmaakt laxerend middel. Zij werken reukeloos op de spieren der ingewanden, zonder zo veel geweld aan te doen...

PRIEUR Pille

Laxerend en met Chlorophyl, «het bloed der jonge plant»

Stude van Mter Heert VANDER WIELEN, Notaris te Glons.

UIT TER HAND TE KOOP GEMEENTE GLONS

Grote Sloerwag van YONBEREN op VISÉ

Schoone EIGENDOM, 29 aren

Groot en schoon huis, stallen en bijhoefigheden.

Boomgaard in volle opbrengst. Zich wenden tot studie.

Studies van Meesters VANDER WIELEN, Notaris te Glons en JAMOUËLE, Notaris te Viemmes

Op Dinsdag 29 Maart 1938, om 14 u. 30, ter studie van Mre VANDER WIELEN, te Glons, zullen bovengenoemde notarissen overgaan tot de OPENBARE VERKOOP

van 4 ha., 31 aren, 20 ca.,

Boomgaarden en Landerijen

gelegen onder GLONS, BOIRS EN

MENGELWERK VAN DE POSTRIJDER

DE NOODLOTTIGE GELIJKENIS

door Charles GARVICH.

Flora keek hem peinzend aan. Zij vermoedde nog in de verstaarte niet, wat de advocaat haar te zeggen had. Sedert den dood van haar moeder had zij hem een of twee keer gesproken, maar van de zakelijke aangelegenheden waarvan hij haar op de hoogte had willen brengen, had zij nooit veel begrepen.

— Dat is jammer, antwoordde zij meer voor hem, dan voor zichzelf.

— Ja, het was een ingewikkelde en verwarde geschiedenis; het proces heeft grote veranderingen meegebracht, en er zijn verschillende hypotheken op het landgoed; het is zoo belast, dat... Ja, uw moeder heeft eigenlijk nooit geweten hoe de zaken u werkelijk stonden.

— Arme moeder! zij pompte het meisje zacht.

— Ja, de vooruitzichten zijn verre van rooskleurig, verwoesde Mr. Morrel, terwijl hij naar zijn kopje thee keek.

— En als om den toestand nog moeilijker te maken dan hij al is, begon hij weer, heeft de voornaamste hypotheekhouder juist dezen tijd gekoken, en zijn geld terug te verdienen. Hij kon geen slecht oog hebben op de zaak; het eigendom is zoer in waarde gedaald en momenteel zou een verkoop ervan nog niet de helft van het geleende opbrengen. Ik heb den vername tenkothoekhouder (als ook trachten te overreden, van mijn eisch op ontseping af te zien, maar ik ben daar niet in...)

— Ja, natuurlijk, natuurlijk, zegde Flora...

SLINS, verdeeld in ACHT LOTEN en vrij van tonst op 15 Maart 1939.

Inlichtingen te bekomen ter studie van bovengenoemde notarissen.

Kapitaal te bekomen op hypoth. knp.

Stude van Mter W. VAN GROOTLOON, Notaris te Bilsen.

OPENBARE VERKOOPING VAN

Bouwland & Hooiland

De notaris W. VAN GROOTLOON te Bilsen, zal op Woensdag 30 Maart 1938 om 2 uren, namiddag, ter herberge van Pieter Nulens-Thyssen te Beverat, Kieselweg, publiek verkoopen:

- 1) Bouwland groot 16 aren 40 ca. gelegen in het Royerweld, Sectie F Nr 781b, en 781c. res. het Kerkfabriek van Martensliede, Winand Nulens en de Royerweg, doorsneden met de veldweg.

laet te proces tusschen u en Lord Norman te dekken, antwoordde hij.

Bij het hooien van dien naam huiverde zij. Dus... dan... heb ik niets meer? Hij slimachte. Ja, als ge het zoo kort... Daarom zal het helaas noodzakelijk zijn, de landerijen te verkoopen.

— Ja, klonk het rustig. Deet dat. Verkoop alies maar — alleen niet dit huisje. Dit zou ik willen houden, om er in te blijven wonen.

De arme Mr. Morrel kuchte en fronsde zijn wenkbrauwen. Ja... maar ik vrees dat ook dit verkocht zal moeten worden.

Eindelijk had hij het aan gezegd. Flora kwam overind en keek hem met verchikte ogen aan.

— Moet dit huisje ook verkocht worden? Maar... maar, Mr. Morrel, ik wil hier wonen, leven; moeder heeft hier ook gewoond.

Hij streek een denkbeeldig stofje van zijn mouw.

— Het spijt me, het spijt me verschrikkelijk, maar ik vrees dat het zal moeten gebeuren. Miss Carlisle. Natuurlijk is het in uw omstandigheden slechts een formaliteit, een tijdelijke regeling. Ge staat op het punt de berisester te worden van onmetelijke rijkdommen, zodat ge het huisje gemakkelijker zult kunnen overkopen.

— Ik begrijp niet, antwoordde het arme meisje zacht.

Mr. Morrel werd bijna wanhopig.

— Met andere woorden, antwoordde Mr. Morrel met nadruk, wij zijn tot de conclusie gekomen dat het best uw moeder, indien het verkocht wordt, nauwelijks voldoende zal opbrengen, om de hypotheek te betalen en... en dat ge, indien ge niet de verloofde van Lord Norman zouwt zijn, niet meer zou bezitten.

Flora rees bleek en ontsteld overeind. Wat? Wat zegt ge? vroeg zij.

— Ja, dat is de waarheid, Miss Carlisle. Wij zijn tot de overtuiging gekomen, dat de laster op het landgoed zoo groot zijn, dat, om daarvan te voldoen, alles zal moeten overgeleverd worden.

Flora stonde met haar hand op de tafel. Maar, maar mijn erfdeel dan, zegde zij zwakjes.

Mr. Morrel schudde het hoofd. Zij verging. Miss Carlisle, dat uw eigen kleine fortuin gebruikt is, om de lasten van het

DE EENIGSTE matras vervaardigd met Verzikten Onroestbaren staalraad

vanaf 345 Fr.

WAARBORG 8, 12 en 20 jaar.

Verkrijgbaar in alle winkels van MEUBELEN BEDDEN, en bij BEHANGERS & GARNIERDERS

VERVAARDIGD DOOR DE

Trefileries Leon Bekaert

Afdeling RUYSBORCK

ENKELE REPRESENTATIE:

Table listing various locations and their associated mattress prices, such as 'Kli ieken Universiteit van Leuven 620 Matrasen'.

2) Bouwland groot 26 aren 30 ca. gelegen in de Robage, Sectie D, Nr 258/e, reg. het Kerkfabriek van Bilsen, Joseph Hansen Siechten, Mr Joseph Bollen en de Marebeek.

3) Bouwland groot 21 aren 50 ca. gelegen in de Robage, Sectie D, Nr 240/b, reg. de Marebeek, Pieter Schils Thys, den Openbaren Onderstand van Bilsen en volgend perceel.

4) Bouwland groot 40 aren 20 ca. gelegen aldaar, sectie D Nr 251 reg. den Openbaren Onderstand van Bilsen, Wed. Poesma s Meesters, voorgaande en de Marebeek.

5) Bouwland groot 51 aren 60 ca. gelegen aldaar, sectie D, Nr 257, reg. het Kerkfabriek van Mopertingen, Henri Broepla. Erens en de Marebeek.

6) Bouwland groot 16 aren 40 ca. gelegen in het Pipelveld, sectie F, Nr 496, reg. Elisa Vanhees, André Nys sen, den Openbaren Onderstand van Bilsen en het Kerkfabriek van Beverat. Gemeente BEVERST.

7) Hooiland groot 12 aren 80 ca. gelegen in de Schoorbeekbeemden Sectie D, Nr 32 reg den Openbaren Onderstand van Beverat, familie de Reness en Moris.

8) Hooiland groot 7 aren 30 cent. gelegen op St-Martensgracht Sectie A, Nr 251/e, reg. het Kerkfabriek van Beverat, Broepla's en den yzerenweg.

9) Hooiland groot 5 aren 80 cent. gelegen aldaar, sectie A, Nr 251/g, reg. Joseph Bollen, Keegen, Broepla's en den yzerenweg.

Tornado Remnaaf sluit elk gevaar uit!

Overal te koop!

en bondig wilt uitdrukken. — In zekeren zin... ja, hebt te niets meer. Maar, vervolgde hij met een vroolijk uitdrukking in zijn oogen, voor de toekomstige hertogin van Norman beteekent dat weinig!

Flora werd doodsbleek, doch zij hield haar blik strak op den advocaat gericht. Mr. Morrel, haar stem klonk vastig en beheerscht, ge verpist u. Ik ben niet de toekomstige hertogin van Norman.

— Niet... niet... de toekomstige hertogin van Norman... maar mijn beste Miss Carlisle, de heele wereld weet, Flora, dat ge met Lord Bruce verloofd zijt.

— Men schijnt echter niet te weten, dat de verloving verbroken is, antwoordde Flora zoo kalm mogelijk, hoewel haar lippen trilden. Ge zult er dus goed aan doen, Lord Norman niet meer in uw berekeningen te betrekken.

— Maar dat heb ik juist alhoor gedaan! viel de advocaat haar in de rede. Ik verkeerde voortdurend in de veronderstelling, dat ge met den hertog verloofd waart en dat — voortom... Maar, maar... wat is er dan gebeurd? ik begrijp er niets van? Ondanks haar wanhoop en verdriet moest Flora om zijn opeenvolgende woorden glimlachen. Oeh, wat doet dat ter sake? vroeg zij. Advokaten moeten allen rekening houden met de feiten, en het is een feit, dat er van een verloving tusschen Lord Norman en mij geen sprake is. Zij was al verbouwen... voor den dood van zijn moeder.

— Corde hemel... wie had dat kunnen denken... dan zult ge dan hebt ge niets meer!

— Ja, dat denk ik ook, glimachte Flora, zoo kalm, dat hij haar verwonderlijk aankleek. Het klinkt wel erg verchrikkelijk, maar ik denk, dat het toch niet zoo verchrikkelijk is, als het klinkt.

Hij zweeg enkele oogenblikken; toen mompelde hij, als sprak hij tot zichzelf: Lord Norman zou u uw privé vermogen zeker willen restitueren.

Met een onwillige beweging keek zij hem aan: Mr. Morrel, laten we elkaar goed begrijpen. Als ge denkt, Lord Norman een gunst te kunnen vragen, dat dan die gedachte u niet uit uw hoofd. Ik zou liever van honger omkomen, dan een kruimel brood vragen. Zet in u haalste alle gedachte aan Lord Norman uit uw

hoofd. Denk eenvoudig aan mij als aan Miss Carlisle — Miss Carlisle, zonder meer zonder vermoeden, zonder bezittingen, zonder vriend, zonder iets.

Hij keek haar aan, zooals zij daar hoog opgeëit voor de flakkerende vlammen in den haard stond en zijn gedachten gingen terug naar dien avond, toen zij dat briefje aan Lord Norman had geschreeven...

— Laat er gebreken, wat er gebeurt, vervolgde zij. Laten ze het huis boven mijn hoofd verkoopen, den stoel waarin ik zit, laten ze doen, wat ze willen, en ik knnen, maar ik denk niet, dat ik er ooit in zal toestemmen de hulp van Lord Norman te aanvaarden.

De arme man wist niet meer, wat te zeggen. Hij had zich getroost met de gedachte dat, hoewel het landgoed der Carlises in andere handen zou overgaan, dit voor Flora toch weinig betrekken zou, en aangezien zij op het punt stond met Lord Norman in het huwelijk te treden en dus hertogin van Norman zou worden; en thans deelde zij hem mee dat dit niet zoo was!

Yrward stond hij op. Mag ik u vragen, Miss Carlisle, wat ge nu van plan zijt?

— Dat weet ik nog niet, trachte Flora zoo moedig mogelijk te zeggen. Maar zodra ik een besluit heb genomen, zal ik het u doen weten, in ieder geval moet ik hier vandaar, besloot zij, terwijl zij met een zucht om zich leek. Ik... ik... maar gaat nu. Ik ben zoo moe, zoo verschrikkelijk moe.

Mr. Morrel nam zijn hoed en reikte haar de hand. Goedendag, Miss Carlisle. Ge zult mij zeer verplichten wanneer ge mij uwer dierlijk schrift, als ge mijn hulp noodig hebt. Ik... ja, het is erg verdrietig!...

Flora had gedacht, dat zij gedurende haar verder leven rustig in de afzondering van dit huisje had moeten wonen, maar ook dit nu niet zoo mogen zijn. Zij moest de wereld in, de koude, harde wereld, zonder hulp en zonder vrienden. Maar zij zag haar lot met dierzamen ouden tuit: en datzelfde zelfvertrouwen in de oogen, waarmede zij alles in haar leven had gedaan. Over de ontzetting van haar verloofde en den dood van haar moeder had zij veel tranen geschreid, maar het verlies van haar geld had zij nauwelijks met een zucht betreurd.

Mr. Morrel, die sedertdien bijna dagelijks bij haar kwam, stond verbaasd over

de kalmte, die zij aan den dag legde. Telkens opnieuw verzocht hij haar, na te denken, of er geen vriend was wien zij hulp kon vragen, een familielid, tot wien zij zich kon wenden; maar Flora schudde steeds met een zwakken glimlach het hoofd.

— Neen, ik heb niemand, tot wien ik me kan wenden, antwoordde zij. Zij had zich tot Lady Betty kunnen wenden, maar als zij dat deed, zou zij weer met Lord Norman in contact worden gebracht, en dat zou nog erger zijn dan van honger om te komen. Zij had nog wel vrienden van haar moeder, die haar zeker zouden geholpen hebben, maar Flora weigerde hun hulp aan te nemen; zij zouden haar naar vragen, waarom haar verloving met Lord Norman verbroken was, en haar met hun onnodig gevraagd slechts kwelen en folteren.

— Neen, antwoordde zij hem, er is niemand, wien ik hulp zou kunnen vragen. Maar ik ben niet bang; ik ben jong en sterk, en er zal op de wijde wereld wel iets te vinden zijn, dat ik doen kan.

Mr. Morrel ontweek haar beoeligen: Als ge maar zoudt willen toestemmen... dan zou ik u willen voorstellen, om u, tot er beter dagen aanbreken te helpen.

— Neen, neen, dat mag ik niet van u aannemen. Dat wil ik ook niet. Ik ben u erg dankbaar. Ach, als... als ik wat werk zou kunnen vinden... ergens buiten Engeland... flusterde zij.

— Maar waarom buiten Engeland, mijn beste Miss Carlisle?

Flora sloeg haar oogen neer; haar lippen trilden. Omdat ik Engeland... heeft voor altijd... zou willen verlaten, als ik kon. En zonder overgang vervolgde zij: Hoe lang denkt ge, dat ik hier nog sal kunnen blijven?

— Nog een veertien dagen, antwoordde hij kort.

— Nog maar zoo kort? vroeg zij droevig.

(Wordt voortzest)